

ת"פ 22966/11/15 - מדינת ישראל נגד בילל דכה,,גאנם חרבאוי (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 22966-11-15 מדינת ישראל נ' חרבאוי(עציר)

לפני כבוד השופטת רונית בש

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. בילל דכה,

2. גאנם חרבאוי (עציר),

גזר דין

נגד נאשם 2

1. בדיון שהתקיים בפניי ביום 28.9.16, הודיעו ב"כ הצדדים כי הגיעו להסכמה, לפיה הנאשמים יחזרו בהם מכפירתם ומשפטו של נאשם 1 יופרד ממשפטו של נאשם 2 (להלן: הנאשם). בהינתן ההסכמה הנ"ל, הוריתי בדבר הפרדת הדיון בתיק זה בין הנאשמים ובדבר העברת הדיון בעניינו של נאשם 1 בפני מותב אחר. בין המאשימה לנאשם גובש הסדר טיעון, לפיו בין יתר רכיבי הענישה, תעתור המאשימה להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל של 5 שנים ו-9 חודשים וההגנה תוכל לטעון באופן חופשי לעונש. בהתאם לכך, הורשע הנאשם, על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, בביצוע העבירה של החזקת סם מסוכן שלא כדין ושלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) ו- (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

2. כעת, לאחר שהובאו הראיות לעונש והושלם הליך הטיעונים לעונש, כל שנותר הוא- לגזור את דינו של הנאשם.

כתב האישום

3. ביום 25.10.15 בשעה 22:27, נדברו הנאשמים ביניהם בשיחת טלפון להיפגש בירכא, תוך פרק זמן קצר, ובד בבד עדכן נאשם 1 את הנאשם, כי הוא נמצא בנסיעה בכביש 6 לכיוון צפון, בדרך להיפגש עמו.

נטען בכתב האישום, כי באותו יום, בשעה 23:30 לערך, בסמוך לצומת יסעור, נעצר נאשם 1 ע"י המשטרה, כשהוא נוהג לבדו ברכב בבעלותו מסוג מיצובישי. בעת המעצר, נתפסה בחזקתו של נאשם 1, בתוך דופן הדלת הימנית-אחורית של רכב המיצובישי, חבילה עטופה בניילון ובה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל נטו של 980.55 כרם.

כן עולה מכתב האישום, כי ביום 26.10.15, בשעה 00:35, בירכא, השוטרים אלון ראובני וירון ימין נסעו בניידת משטרה סמויה. באותה עת חלף ליד הניידת הנאשם, כשהוא נוהג לבדו ברכב מסוג קאיה. משהבחינו השוטרים בנאשם, החלו

לנסוע אחריו, כשהם מפעילים סירנה ומהבהבים באורות הניידת. בתגובה, הנאשם הגביר את מהירות נסיעתו ברכב הקאיה, כשהניידת נוסעת באופן צמוד אחריו בכל העת. בעודו נוהג ברכב, השליך הנאשם החוצה מהחלון הימני - קדמי של הרכב, תיק גב ובו 4 חבילות עטופות בניילון, ובכל אחת מהן סם מסוכן מסוג הרואין, במשקלים נטו, כדלקמן: 491.11 גרם ; 491.32 גרם ; 493.79 גרם ; 382.35 גרם. הנאשם עצר את הרכב והשליך החוצה מחלון שמאלי - קדמי של הרכב, שקית לבנה ובה שלושה מכשירי טלפון ניידים. מיד לאחר מכן, נעצר הנאשם ע"י השוטרים.

ראיות המאשימה לעונש וטיעוניה לעונש

4. ב"כ המאשימה הגישה בדיון בפניי את גיליון המרשם הפלילי של הנאשם (תע/1) וכן את כתב האישום המתוקן שהוגש נגד הנאשם בת.פ. 90/09 בבית המשפט המחוזי בנצרת, כמו גם את הכרעת הדין וגזר הדין שניתנו נגדו בתיק הנ"ל (תע/2), זאת בהינתן העובדה שנפלה פליטת קולמוס בהוראות החיקוק המצוינות לגבי התיק הנ"ל בגיליון המרשם הפלילי של הנאשם. יצוין כי לנאשם הרשעה קודמת אחת, שהושתה עליו בתיק הנ"ל בשנת 2010 בגין עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, סיוע לייבוא סם מסוכן מסוג הרואין, וכן סיוע להחזקת סם מסוכן מסוג הרואין שלא לצריכה עצמית. בגין הרשעתו הנ"ל נדון הנאשם לעונש של חמש שנות מאסר בפועל וכן למאסר מותנה שאינו בר הפעלה בתיק זה ולקנס כספי.

5. ב"כ המאשימה הגישה את טיעוניה לעונש בכתב (תע/4) ואסופת פסיקה לתמיכה בעמדתה העונשית בתיק זה (תע/5). ב"כ המאשימה ציינה, כי הנאשם עצור בגין תיק זה מיום 26.10.15 ועד כה.

6. ב"כ המאשימה טענה, כי הסדר הטיעון בין הצדדים גובש רק לאחר שנשמעו כמחצית מעדי התביעה, וכן כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום ללא תיקונו. ב"כ המאשימה ציינה את עובדות כתב האישום, תוך שהטעימה כי נסיבות המקרה, בצרוף הרשעתו הקודמת של הנאשם מלמדות, כי הנאשם לא נרתע מביצוע העבירה חרף המאסר הממושך בפועל שהושת עליו לפני שנים ספורות, תוך שהוא מרהיב עוז ומחזיק כמות גדולה של סם מסוכן ופועל בתחום כשהוא בורח מהמשטרה ומנסה להיפטר מהסמים.

7. ב"כ המאשימה הדגישה, כי לא בכדי קבע המחוקק עונש מקסימלי של 20 שנות מאסר בצידה של העבירה בה הורשע הנאשם. המאשימה ביקשה לייחס חומרה יתרה לעובדה שמדובר בכמות סם גדולה מאד של הרואין, הנחשב לאחד הסמים הקשים ביותר. צוין בנקודה זו, שמכמות הסם שנתפסה, כ- 2 ק"ג, ניתן לייצר עשרות אלפי מנות סם להפצה, תוך פגיעה חריפה בערך המוגן של ביטחון ושלום הציבור.

8. במסגרת נסיבות ביצוע העבירה, ציינה ב"כ המאשימה את התכנון שקדם, לשיטתה, לביצועה של העבירה. הוטעם כי לשם החזקת סם בכמות כה נכבדה, קדם תכנון לא מבוטל של הנאשם. כן שבה וציינה המאשימה את העובדה שהנאשם השליך את הסמים מחוץ לרכבו בזמן שהמשטרה דולקת אחריו. ב"כ המאשימה הדגישה את הנזק שהיה צפוי להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה במידה שהסם היה מופץ לרחוב, כמו גם את הצורך בהרתעת הנאשם מפני ביצוע עבירות נוספות וכן את הצורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות מהסוג שביצע הנאשם.

9. לטענת באת כוח המאשימה, נסיבות ביצוע העבירה, מדיניות הענישה הנהוגה, עברו הפלילי של הנאשם והעדר חלוף זמן ניכר מאז ביצוע העבירות הקודמות, כמו גם העדר שיתוף הפעולה של הנאשם עם הרשויות, מצדיקים כולם החמרה בדינו. ב"כ המאשימה הטעימה, כי המאשימה עותרת לעונש מאסר בפועל של חמש שנים ותשעה חודשים, זאת לצד עונש של מאסר מותנה מרתיע וקנס גבוה. צוין כי ראוי להשית על הנאשם קנס מכביד, זאת כדי להפוך את עבירות הסמים ללא כדאיות כלכלית. הובהר כי נוכח כמות וטיב הסם, היו צפויים רווחיו של הנאשם להיות גבוהים ועל כן ראוי להשית עליו קנס כספי גבוה.

ראיות ההגנה לעונש וטיעוני ההגנה לעונש

10. במסגרת ראיות ההגנה, העידו בפניי שלושה עדי אופי. ראשון העיד מר סעיד מועדי (להלן: מר מועדי) אשר הציג עצמו כיועץ לסגן ראש הממשלה לשעבר. מר מועדי סיפר כי הוא מכיר את הנאשם והבטיח כי הוא ערב לכך שזו הפעם האחרונה בה הנאשם מסתבך, תוך שהתחייב ללוות את הנאשם באופן אישי ולהעסיק אותו בחברת ההסעות שבבעלותו. כמו כן, סיפר העד כי משפחתו של הנאשם הינה משפחה מכובדת ומובילה בתחום הדת בכפר, וכן ציין את הקושי בו נתונים כעת כלל בני משפחת הנאשם, ובעיקר בנו של הנאשם החולה במחלת הסכרת. מר מועדי שיתף את בית המשפט בכאבו בהינתן מצבם הנוכחי של הנאשם ובני משפחתו וביקש את רחמי בית המשפט.

11. עוד העיד בפניי מר גמאל חרבאוי (להלן: מר חרבאוי), אביו של הנאשם. מר חרבאוי סיפר אודות מצבו הרפואי הקשה וכן על מצבה הבריאותי הקשה של אשתו, אשר בעטיו נבצר ממנה להגיע לדיון בבית המשפט. מר חרבאוי הדגיש, כי הנאשם עבד יחד עמו ושימש כיד ימינו במיוחד עת שמצבו הרפואי לא אפשר לו לעבוד. עוד הוסיף מר חרבאוי והבהיר, כי כיום רובץ על כתפיו נטל כבד נוסף של גידול ילדי הנאשם. מר חרבאוי ביקש מבית המשפט להתחשב במצבם של כלל בני משפחת הנאשם והבטיח לפקח על הנאשם לבל ישוב ויסתבך בביצוע עבירות.

12. כמו כן, העידה בפניי בתו הבכורה של הנאשם, בת ה-18, רואן חרבאוי (להלן: בתו של הנאשם), אשר סיפרה על הימים הקשים שהיא חווה מאז מעצרו של אביה. בתו של הנאשם סיפרה כי כל חברותיה נטשו אותה בעקבות המקרה שבפנינו וכן כי היא ממעטת לצאת מהבית. כמו כן, סיפרה בדבר חומרת מצבו הרפואי של אחיה, החולה במחלת הסכרת וכי הוא צפוי לעבור ניתוח בגבו. לסיכום, ביקשה בתו של הנאשם מבית המשפט להקל בדינו של אביה.

13. במסגרת ראיות ההגנה לעונש, הוגש תיעוד רפואי לגבי אמו של הנאשם (נע/1) ולגבי הניתוח בגב שצריך לעבור בנו (נע/2). כמו כן, הגישה ההגנה פסיקה לתמיכה בעמדתה העונשית בתיק זה (נע/3-נע/5).

14. הסנגור, עו"ד דביר, טען כי מכתב האישום לא עולה, כי למעשיו של הנאשם קדם תכנון מוקדם והלין על טענת המאשימה בנושא זה. הסנגור הוסיף וציין, כי לנאשם אין חלק בעבירות שיוחסו לנאשם 1 ולסם הקוקאין שנתפס בחזקתו של זה.

15. באשר לפסיקה שהוגשה ע"י המאשימה, ביקש הסנגור שלא ללמוד ממנה גזרה שווה לענייננו, בציינו שאין

הנדון דומה לראיה. הסנגור הדגיש, בנוסף, את לקיחת האחריות של הנאשם ואת הודאתו בעובדות כתב האישום, אשר הביאה לחיסכון בזמן השיפוט הרב. הסנגור הוסיף וטען, כי על אף העובדה שאין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק, עבר הלה כבר דרך וגבוהים סיכויי להשתקם.

16. הסנגור, עו"ד בויראת, ביקש כי העונש שיושג על הנאשם יהא ברף של 18 חודשי מאסר בפועל, לו עותרת ההגנה. עו"ד בויראת ציין את הודאת הנאשם שחסכה העדה של שוטר, עד תביעה מרכזי, וכן ציין את לקיחת האחריות ע"י הנאשם.

17. עוד ציין הסנגור, כי הנאשם בן 40, בן למשפחה ברוכת ילדים, הוריו חולים והוא אב ל-4 ילדים. הסנגור ציין, כי בשל מצבה הכלכלי של המשפחה, נאלץ הנאשם לנשור מלימודיו בכיתה ח' ולצאת לשוק העבודה. הסנגור הדגיש כי הנאשם עצור מזה כשנה בתנאים קשים ובד בבד ציין, כי הנאשם שימש אסיר תומך, במהלך מעצרו, במשך כתשעה חודשים, ואף זכה בשתי תעודות הוקרה על פועלו זה בבית הסוהר.

18. לסיכום, סבורה ההגנה כי יש להעמיד את עונשו של הנאשם על תקופה של 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, זאת בצד עונש של מאסר מותנה שייקבע לפי שיקול דעת בית המשפט. באשר לרכיב הקנס, ביקשה ההגנה שלא להשית קנס כספי על הנאשם, זאת בהתחשב במצבה הכלכלי הקשה של משפחת הנאשם. לחילופין, ביקשה ההגנה כי במידה שיושג על הנאשם קנס כספי, אזי שמועד פירעונו ייקבע לאחר שחרורו של הנאשם מבית הסוהר, וכי סכום הקנס יפרס לתשלומים.

19. להלן דברי הנאשם בדיון בפניו: "אני מצטער. אני מבקש מבית המשפט להתחשב בי ובילדים. אני סומך על בית המשפט, אני רק מבקש מבית המשפט להתחשב בי".

דין והכרעה

20. תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה את העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40 ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראה ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12). סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע, כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין.

21. הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה של החזקתו שלא לצריכה עצמית של סם מסוכן, הינו

ביטחוננו ושלומנו של הציבור, שכן הסמים המופצים בחברה, כל שכן סמים "קשים", כדוגמת הסם שבפנינו, משחיתים כל חלקה טובה ופוגעים בכל אשר נקרה בדרכם. יוטעם בנקודה זו, כי לא בכדי מכונה סם ההרואין "סם המוות הלבן", שהרי סם זה זורע זרעי פורענות משחיתים ומביא לעיתים אף לקיפוד חייהם של המתמכרים לו. כל גורם בשרשרת הפצת הסמים, לרבות מי שמחזיק בסם שלא לצריכתו העצמית, תורם את תרומתו השלילית להתמכרותם של תושבי המדינה לסמים ולהרחבת הפשיעה, על גווניה וממדיה השונים, כתוצאה מכך.

22. עוד יודגש בענייננו כי הנאשם החזיק, כאמור, בכמות גדולה מאוד של סם מסוכן מסוג הרואין-1858.57 גרם, בחלוקה ל-4 חבילות, דבר הממחיש את מטרת החזקת הסמים שהינה, מטבע הדברים, מטרת הפצה של הסמים. מהכמות הנ"ל ניתן להפיק כמות אדירה של מנות סם ובכך לגרום לנזקים קשים לביטחונם ובריאותם של אחרים. לחובת הנאשם, יש לציין את התנהלותו, כמתואר בכתב האישום-הנאשם ניסה לחמוק מהשוטרים שדלקו בעקבותיו ואף השליך מחלון הרכב את חבילות הסמים ולאחר מכן שקית ובה מכשירי טלפון נייד.

23. להמחשת החומרה בה יש להתייחס לכל אחת מהחוליות בשרשרת הפצת הסמים, יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון, כפי שנאמרו בע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.6.2010):

"הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד"

כמו כן יפים בענייננו הדברים הבאים, אשר נקבעו בע"פ 7070/03 **זניד נ' מדינת ישראל** (5.9.2005):

"החברה בישראל נאבקה מזה שנים רבות בהתפשטותו של נגע הסמים ולצורך כך היא משקיעה מאמצים וממון רב. המערער ואחיו דוגמתו מבקשים לסכל מאמץ זה ומכאן הצורך לנהוג בהם וכנגד כל חוליותיה של שרשרת הפצת הסם ביד קשה. בתחום זה של עבריינות קובעת ההלכה הפסוקה כי תהייה נסיבותיו של העברין חמורות וקשות ככל שתהייה, הן נדחות מפני אינטרס הציבור".

24. הפסיקה שהוצגה לעיוני ע"י באי כוח הצדדים, כאמור לעיל, מלמדת בדבר מנעד רחב של ענישה בגין העבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, זאת בהינתן נסיבות ביצוע העבירה בכל מקרה ומקרה - מהות המעשה, וכן מיהות העושה. בנקודה זו אציין את הפסיקה הבאה, לצורך המחשת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה זו שבפנינו:

· ב- ת"פ (מחוזי חיפה) 47344-10-15 מדינת ישראל נ' סרחאן (07/04/2016) - בתיק הנ"ל הושת על נאשם שהורשע, מכוח הודאתו, בביצוע עבירות שעיקרן החזקת סמים שלא לצריכה עצמית (114 אריזות שהכילו הרואין בכמות כוללת של 281.39 גרם נטו), עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, בצירוף רכיבי ענישה נלווים.

· ב- ע"פ 5958/13 סבג נ' מדינת ישראל (29/07/2014) דובר במערער כבן 29, ללא עבר פלילי, שהורשע מכוח הודאתו בעבירה של החזקה שלא לצריכה עצמית- 450 גרם קוקאין. במקרה הנ"ל הוגש תסקיר שלא כלל המלצה שיקומית ונקבע ע"י בית המשפט המחוזי, מתחם עונש הולם שבין שנתיים עד 6 שנות מאסר. בסופו של יום הושתו על המערער הנ"ל 3 שנות מאסר בפועל ע"י בית המשפט המחוזי. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

· ב- ע"פ 1945/13 עאמר אחמד נ' מדינת ישראל (05/10/2014), דובר במערער שהורשע, מכוח הודאתו, בגין החזקת 3.5 ק"ג הרואין. הסמים הנ"ל נאספו ע"י המערער בגבול לבנון, תוך ביצוע עבירות נוספות של הסתייעות ברכב לשם ביצוע פשע, נהיגה ללא רישיון בתוקף ונהיגה ללא ביטוח. למערער הנ"ל היה עבר פלילי. בית המשפט המחוזי קבע בעניינו מתחם עונש הולם שנע בין 5 עד 8 שנות מאסר והשית עליו עונש של 6 שנות מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

25. לאחר שנתתי דעתי בתיק זה לערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה ע"י הנאשם, כמו גם לנסיבות ביצוע העבירה, לרבות לתמונה העובדתית המצטיירת כאמור ממקרא כתב האישום וכן למדיניות הענישה הנהוגה, הגעתי לכלל מסקנה כי הסדר הטיעון בתיק זה, לפיו עותרת המאשימה לעונש של מאסר בפועל לתקופה של 5 שנים ו- 9 חודשים ומנגד, טוענת ההגנה, כאמור, באורח חופשי, בשאלת הענישה שתושת על הנאשם, הינו הסדר העומד במתחם הסבירות ועולה בקנה אחד עם מתחם העונש הראוי בנסיבות המקרה שבפנינו. לפיכך, בהיות הסדר הטיעון סביר, הנני בדעה כי אין מקום לקבוע בתיק זה מתחם עונש הולם, בטרם מתן ההחלטה אם לאמץ את הסדר הטיעון (ראו בעניין זה ת"פ (מחוזי חיפה) 39341-05-16 מדינת ישראל נ' עלא אדין (08/09/2016), פסקה 24 לגזר הדין של כב' השופט יחיאל ליפשיץ). אשר על כן, הנני קובעת, כאמור, כי הסדר הטיעון שגובש בתיק זה הינו הסדר סביר והנני מחליטה לאמצו.

26. במסגרת בחינת הנסיבות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, אציין לחובת הנאשם את העובדה כי בעברו הרשעה קודמת בביצוע עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים - עבירה של סיוע לייבוא סם מסוכן ועבירה של סיוע להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, זאת בצד עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע. בגין הרשעתו הנ"ל הושת על הנאשם עונש משמעותי של 5 שנות מאסר בפועל, זאת ביום 27/05/2010. הנאשם לא למד את לקחו מההליך המשפטי הקודם שננקט, כאמור, נגדו ומעונש המאסר בפועל המשמעותי שהושת עליו. עם זאת, מנגד, יש לציין כי מעבר להרשעה הנ"ל, לא הורשע הנאשם בפלילים ולפיכך אין להגדיר את הנאשם כ"בעל עבר פלילי מכביד ועשיר". לטובת הנאשם, אציין את הודאתו בעובדות כתב האישום עובר לסיום פרשת התביעה, הודאה שחסכה מזמנו היקר של בית המשפט ואת העדת יתר עדי התביעה.

27. לכל האמור לעיל אוסיף את נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, כפי שעולה מראיות ההגנה לעונש ומטיעוניה לעונש. הנאשם גדל במשפחת ברוכת ילדים, בצל מצב כלכלי קשה. לנאשם הורים חולים ו-4 ילדים בגילאים 8 - 18. אביו ובתו של הנאשם סיפרו לבית המשפט בדבר השפעתו הקשה של מעצרו של הנאשם על בני משפחתו, מה גם שבנו החולה של הנאשם צפוי לעבור ניתוח בגבו. לטובת הנאשם, אוסיף ואציין את תפקודו החיובי במסגרת מעצרו הממושך, כפי שעולה מטיעוני סנגורו לעונש. ודוק, הנאשם זכה במסגרת מעצרו, לשתי תעודות הוקרה בגין תמיכתו, במהלך תקופה של 9 חודשים, בעצורים באגף בו הוא שוהה בבית הכלא. עוד יצוין כי הנאשם הביע בפני בית המשפט צער על ביצוע העבירה שבפנינו.

28. לאחר ששקלתי את מכלול הטעמים הנ"ל, ונתתי דעתי לטיעוני באי כוח הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי מן הראוי להשית על הנאשם בתיק זה עונש של 48 חודשי מאסר בפועל, בצד רכיב ענישה משמעותי של מאסר על תנאי ובצד רכיב של קנס כספי בסכום לא גבוה, זאת בהינתן מצבה הכלכלי הקשה מנשוא של משפחת הנאשם.

29. סיכומי של דבר, אני דנה את הנאשם, כדלקמן:

א. למאסר בפועל לתקופה של 48 חודשים, בניכוי ימי מעצרו (מיום 26/10/15 ועד כה).

ב. למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא לבל יעבור הנאשם עבירה מסוג פשע, לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 ויורשע בגינה.

ג. לתשלום קנס בסכום של 5,000 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. בהתחשב בכך שהושת על הנאשם מאסר בפועל לתקופה ממושכת וכן בהתחשב במצבו הכספי הקשה של הנאשם, הנני מחליטה, כי הנאשם יישא בתשלום סכום הקנס הנ"ל ב- 25 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, בסך 200 ₪ כל אחד, החל מיום 01/05/2017 ואילך.

הנני מורה בדבר השמדת הסמים, הנזכרים בסעיף 5 לכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט תשרי תשע"ז, 31 אוקטובר 2016, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.